

fuld Oplysning om, hvad det ærede Medlems og hans Venners Politik fører til og har finansielt ført til, skulde beslutte sig til at tage en anden Stilling ved det kommende Valg, end de tog i Sommer, er selvfølgelig dermed det indledende Skridt, det vigtigste indledende Skridt taget til en Forandring af Loven. Thi, som den ærede Finansminister saa rigtigt sagde i Dag: Den selvfølgelige Sætning, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, er kun det ene Led i Statslivets allerselvfølgeligste Regler, medens det andet Led er Sætningen: at Lov er Lov, men Lov kan forandres. Det ærede Medlem kan ikke være i Tvivl om, at det maa være det radikale Venstres Mening, hvis Vælgerne samle sig om at ville forandre disse Love, da at tage Arbejdet op. (*Ordføreren* [N. Neergaard]: Inden Oktober!). Det ærede Medlem sagde, at disse Udsættelser kunne aldrig komme til at betyde Bespareser. Ja, om det bliver Udsættelser eller Bespareser, afgøres ved Valgene. Jeg skal blot pege paa, at det ærede Medlem, da han talte om Umuligheden af at realisere det radikale Militærprogram, dog ikke dristede sig til at hævde Umuligheden af at faa dette gennemført i Folketinget. Det gjorde det ærede Medlem ikke. Jeg antager, at Grunden var den, at det ærede Medlem erindrede, hvad en af hans nærmeste politiske Venner sagdeovre i Odense. Det var den fynske Moderations Leder blandt Landstingsmændene, der sagde, at han troede, at ved det kommende Valg vilde der blive et Flertal i Folketinget af Radikale og Socialdemokrater. Han mente, at derefter vilde der komme Ragnarok. Derom har jeg nu en anden Mening, men derved skal jeg ikke opholde mig i Øjeblikket, men han mente altsaa, at dette Flertal var muligt. Det er jo tænkeligt, at det ærede Medlem har samme Opfattelse. Men derfor, da det ærede Medlem skulde understrege, hvorfor det var ugørligt at faa dette Militærprogram gennemført og faa de Love omstyrte, maatte han ty til Landstinget, saa pegede han paa Landstinget og sagde: Kan man vente at faa Landstinget til at forandre disse Love?

Det er meget rigtigt. Det ærede Medlem har i Forening med det ærede Medlem fra Ringkøbing faaet sat en forsvarelig Laas for de Love, de gennemførte i Sommer. De have faaet sat Landstingets Laas for disse Love, og jeg antager, at naar de Herrer udtrykke deres dybe Kærlighed til Junigrundloven saaledes, som det er bebudet, at de ville gøre det i

Forslaget til en Dagsorden, men samtidig forhindre ethvert Skridt fra Folketingets Side til Gennemførelse af denne Junigrundlov, er Aarsagen den, at de ikke ønske, at Landstingets Laas skal tages bort fra disse Love. Og naar deres Forhold er saaledes baade til de vedtagne militære Love og til Junigrundloven, er det ikke saa underligt, at de mere og mere nærme sig til Højre. Den Del af Delegationen, som det ærede Medlem er Leder af, har jo fra forrige Valg sin Forbindelse med Højre og maa selvfølgelig ønske at genoptage den i Aar ogsaa. Fra den anden Side af Delegationen er der ydret nogen Modstand derimod — hvor længe den varer, ville vi faa at se —, men at det ærede Medlem er bundet til et Samarbejde med Højre, ser man ogsaa i hans egen Valgkreds. Det er ikke længere siden end i Gaar, at det moderate ledende Højreblad her i Byen pegede paa, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke kunde genvælges i sin Kreds, medmindre han fik Stemmer fra Højre, og efter saaledes at have lagt sin Haand paa ham var vedkommende Organ ogsaa overbevist om, hvorledes hans Politik i den kommende Tid vilde blive. Men naar dette er Tilfældet, saa ved jeg ikke, hvorfor de Herrer ikke lige saa godt kunne lade dette planlagte Samarbejde nu træde helt ud i Lyset. Hvorfor forene de sig ikke med Højre om at tilkendegive, at denne Regering har deres Mistillid? Hvorfor forene de sig ikke derom?

Der blev af det ærede Medlem talt om, hvorvidt denne Finanslov vilde blive vedtagen eller ikke, og med hvis Stemmer den vilde blive vedtagen, og det ærede Medlem opholdt sig ved, om Socialdemokraterne ligesom tidligere vilde undlade at stemme for Finansloven. Vi have hørt det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forklare sit Partis Afstemning, og jeg maa sige, at i den Afstemning, som Socialdemokraterne med den Motivering foretog, synes mig at ligge en stærk Mistillid til den forrige Regering og dens Finanslov og særdeles velvillige Følelser overfor den nuværende Regering. De Herrer fra Delegationen, som stemme for Finansloven, stemme jo derimod for den med yderst fjendtlige Følelser overfor Regeringen. Hvorfor lade de dem da ikke træde frem aabenlyst her i Salen, naar de dog nærde dem og vise ved deres Ord, at de have dem?

Det ærede Medlem og senere en an-